Alex Grafix Galleria

Aitoa taidetta kotiin
Kirjoja moneen makuun
Mariankatu 15, Lahti

JANNE VALKEENIEMI

Suuri suomalainen menestysromaani
Kuukaudeksi luettavaa 35 eurolla
Netissä sujuvasti saatavilla
https://www.jannevalkeeniemi.fi/tilaukset

12 2020

SYNAPTORI

12 2020

Ohjeistuksen ongelmia

Vaikeaa on nykyään kirjoittaa mitään ilman että käsittelee koronaa edes pikkuisen. Muut käsittelevät sitä PALJON.

Psykiatrina minun kai pitäisi keskittyä virusepidemian henkisiin seurauksiin, mutta en ole niitä työssä kohdannut enkä tutkimustietoja lukenut. Ihmisten reagoinnit isoissa ongelmatilanteissa ovat erilaisia, yksilöiden persoonallisuuden ja elämäntilanteen mukaan. Yksi on viilipytty, toinen hysteerinen. Olemme erilaisia.

Epätietoisuus pahasta

Ikäväkin asia koetaan joskus helpompana kuin epävarmuus. Tämä tiedetään työpaikoista, joissa ihmiset elävät irtisanomisuhan alla. Toinen ahdistuneisuutta lisäävä seikka on ristiriitaisuus.

Koronatilanteessamme niin sanottujen asiantuntijoiden monet julkiset lausumat ovat olleet vastakkaisia. Ongelma syntyy myös siitä, että täsmällisyyteen pyrkivä tiedehenkilö ei voi antaa tarkkaa tietoa silloin kun sitä ei ole. Kun hän sitten jotain joutuu sanomaan, suusta tulee sellaista jahkaamista että sen voi ymmärtää miten tahansa. Kaksi kuulijaa saavat aivan erilaiset käsitykset samasta infosta. Entä kaksi miljoonaa kuulijaa?

Väärinkin on ohjeistettu

Olin oikeassa koronasta helmikuussa. Tartunnan saaminen ilmasta - eikä lattiasta - oli selviö. Taudin vaarallisuudesta riskiryhmille en tiennyt.

Tämä naamari suojaa tartunnalta – käyttäjää!
Uloshengitys tartuttaa estoitta kanssaihmiset.

Joitain virallisia ohjeita moitin. Esimerkiksi yleisötilaisuuksien osallistujamäärien rajat (500, 50, 10) eivät perustu mihinkään tietoon. Eikä ihmisten turvaväli (1,8 metriä) ole realistinen samassa asunnossa elävillä. Yhteisessä kodissa virukset liikkuvat kaikkialla huoneilman mukana.

Todellisuudessa ”turvaväliä” ei käytännössä ole. Seurasin sairaalan vilkasta sisäänkäyntiä. Liukuovien auetessa tulijat ja menijät kohtasivat toisensa puolen metrin etäisyydellä. Ja ilmavirta puhalsi virukset toisten naamalle. Kuka tahansa olisi tartuttanut kenet tahansa. Turvavälit koulussa! Voiko ottaa vakavasti?

”Käsien pesu 20 kertaa päivässä”. Siitä saa ihovaurion, josta syntyy käsi-infektio.

”Käsien pesu aina ulkoa tullessa”. Jos ihminen käy metsässä kävelyllä, hän ei tuo sieltä koronavirusta.

On vaarallista antaa ohjeita, joissa ei ole järkeä. Ihmiset menettävät luottamuksensa, ja ahdistuvat, tai jättävät ohjeet noudattamatta.

Synaptori nro 12/2020 sisältö

Pääkirjoitus
Biologian opetus uudistuu
sivu 2

Aleksin kuvakulma
Kestävää taidetta läpi myrskyjen ja tuulen
sivu 3

Ahmed opettaa naapuria
sivu 4

Janne Valkeeniemi opastaa päättelyä
sivu 5

Kuussa on käyty, mutta hyvää letkua ei osata tehdä
Kuulolaitteen käytössä monta kompastuskiveä
sivut 6-7

Alex Grafix Galleria Hämeenkoski kesällä 2020
sivu 8

Pääkirjoitus

Biologian opetus uudistuu

Jyrki Joensuu, päätoimittaja.
jyrki.joensuu@synaptori.fi

Kun sukupuolten olemassaolo Suomessa oli kielletty lailla, huomattiin, miten laajat seuraukset päätöksellä on. Asiantuntijat ennustavat Suomen nykyisen kansakunnan katoavan 2070-2090.

Se ei ole iso vahinko. Suomalaiset ovat perinteisesti ikävää sakkia, kateita ja kaunaisia, ja aina keksimässä harmeja kanssaihmisille.

Kansakunta vaihtuu

Kansan vaihtuminen on hyvässä vauhdissa. Tämä laaksoton ja kukkulaton maa tulee jäämään asutuksi. Siitä pitävät maahanmuuttajat huolta.

Heillä ei ole riesanaan kahta sukupuolta, jotka kantaväestöstä on nyt jouduttu eliminoimaan. Heillä on yksi sukupuoli, ja se on mies, joka omistaa tiukasti paketoidun tavaransa. Sivistys Suomessa on saavuttanut huipun.

Sukupuolten poisto

Sukupuolten poistaminen johtajien käskyllä aiheutti vaivaa ja kustannuksia, esimerkiksi liikennemerkkien uusimisen. Se on synnyttänyt taloudellista aktiivisuutta, esimerkkinä biologian oppikirjojen uusiminen.

Valtava työ on sopimattoman biologisen aineiston eradikaatio (poistaminen juurineen). Orwellin 1984 toimi käsikirjana. Poistajat ottivat myös mallia Neuvostoliiton oppikirjojen siistimisestä (epähenkilöiden pyyhkiminen ja vaihtaminen). .

Lisääntymisteknologian kehittäminen edelsi oppikirjojen päivittämistä. Neitseellinen lisääntyminen eli partenogeneesi oli ratkaisu. Vuonna 2010 Duodecimissa kerrottiin partenogeneesia esiintyvän eläinmaailmassa 80 lajilla, mm. maailman suurimmalla liskolla. Ei pikku ihminen sen kummoisempi ole.

Partenogeneesi ratkaisuna

Siittiöt käyvät läpi kromosomiston meioottisen eli vähennysjakautumisen kiveksessä ennen siemensyöksyä, mutta munasolu puolittaa kromosomistonsa vasta hedelmöityksen jälkeen.

Partenogeneettiset yksilöt eli partenootit ovat diploideja. Jotkut säilyttävät munasolun alkuperäisen diploidin kromosomiston (todelliset partenootit).

Meioosi on sukusolujen kromosomien määrän puolittuminen, joka on välttämätön. Muuten uudella yksilöllä olisi tuplasti kromosomeja, ja se ei ole elinkelpoinen.

Partenogeneesi on yksinkertainen lisääntymisen muoto. Munasolusta kehittyy yksilö ilman turhanaikaisia sukusolujen kromosomien puolittumisia ja yhdistymisiä. Ainoa haitta on jälkeläisten yksipuolistuminen.

Oppikirjoissa on vanhanaikaista tietoa sukupuolista ja lisääntymisestä, ja jopa seksiä! Jos koululaiset sellaista moskaa saavat päähänsä, he eivät henkisesti pärjää uusimuotoisessa Suomessa. Teknisesti informaation päivitys on helppoa. Kirjat poltetaan (on toiminut jo 1930-luvulla) ja digitalisaatiolla luodaan uudet tiedostot.

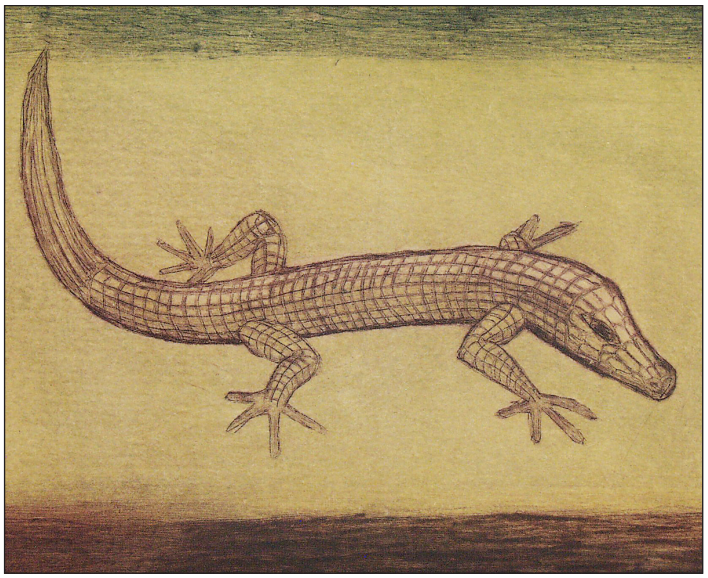

Maailman suurin lisko vain haaveilee seksistä.
Se lisääntyy neitseellisesti.
Aleksin Joensuun kuivaneula piirros.

Pyörä on pysähtynyt Alex Grafix Galleriaan Hämeenkoskella. Lomareissu taittuu mukavasti,
kun on automaattivaihteisto.

Arkisto on kirjasto

Synaptorin kaikissa numeroissa on juttuja, jotka ovat aina ajankohtaisia, esimerkiksi Vaaran paikka-sarja, tai Yhden Euron kokki, tai Huolettomuusohjeet.

Synaptori.com etusivulta löytyy **arkisto,** ja sieltä klikkaamalla aikaisemmat Synaptorin numerot.

Lehden sivukoko on tarkoituksella A4. Kiinnostavan tekstin tulostaminen sopiviin tarkoituksiin onnistuu kätevästi.

Synaptori

Kahden viikon välein ilmestyvä maksuton nettijulkaisu.
Poliittisesti riippumaton.

Toimitus
Päätoimittaja Jyrki Joensuu
Käyntiosoite ja postiosoite:
Alex Grafix Galleria
Mariankatu 15
15110 Lahti
jyrki.joensuu@synaptori.fi
Tulostetut Synaptorit 1-6/2019 1 euro/numero

Aleksin Kuvakulma Tällä palstalla julkaistaan Aleksi Joensuun taideaiheisia juttuja.

Kestävää taidetta läpi myrskyjen ja tuulen

Aleksi Joensuun taidepalstalla julkaistaan artikkeleita taiteilijoista ja taiteen suuntauksista. Tässä Synaptorissa esitellään erityisen kestävää taidetta.

Alex Grafix Galleria-nimisiä näyttelypaikkoja on kaksi. Lahden keskustassa, Mariankatu 15, on toinen, ja Hämeenkoskella, Ajomäentie 18, on laajempi.

Molemmat on helppo löytää. Tämän jutun teokset löytyvät paikasta Alex Grafix Galleria Hämeenkoski

Kestävyyden kokeilu

Ars longa, vita brevis piti todistaa oikeaksi. Niinpä vuonna 2015 Aleksi sai uhkarohkean ajatuksen. Hän käyttää maalauksen ripustamisen taustana rakennuksen ulkoseinää. Riskinä oli tietenkin teosten tärveltyminen, ja niiden kuntoa piti seurata. Toisaalta, kuva voi olla nähtävissä ja silmän ilona jatkuvasti, esimerkiksi isot värikkäät kukat marraskuun harmaana päivänä.

Kokeilu ei ole ihan niin hurja kuin äkkiseltään tuntuu. On tiedossa 200-300 vuotta vanhoja maalauksia, jotka ovat hyvin säilyneet, vaikka tuskin niitä on pidetty aina ihanteellisissa olosuhteissa. Missä lie maanneet, vinteillä ja kellareissa.

Kuvien koettelemuksia

Tauluja ei laitettu seinille ihan ilman suojaa, vaan niiden päällä on kirkas pleksi. Paksun pleksin ja taulun väliin jätettiin muutaman sentin ilmarako tuulettumisen varmistamiseksi.

Muuten taulut ovat altistuneet kaikille ulkoilman vaihteluille, 100% suhteelliselle kosteudelle ja kuivuudelle, pakkaselle ja auringon paahteelle.

Kahdelta seinältä teokset jouduttiin poistamaan. Mutta ei taulujen pilaantumisen vuoksi. Myrskyssä pleksit heiluivat niin rajusti, että ne rikkoontuivat!

Yhden taulun kehyksissä näkyy vaurioita, mutta itse teos on edelleen ok.

Kestävyyskokeilu jatkuu.

Tervetuloa tutustumaan kesällä 2020!

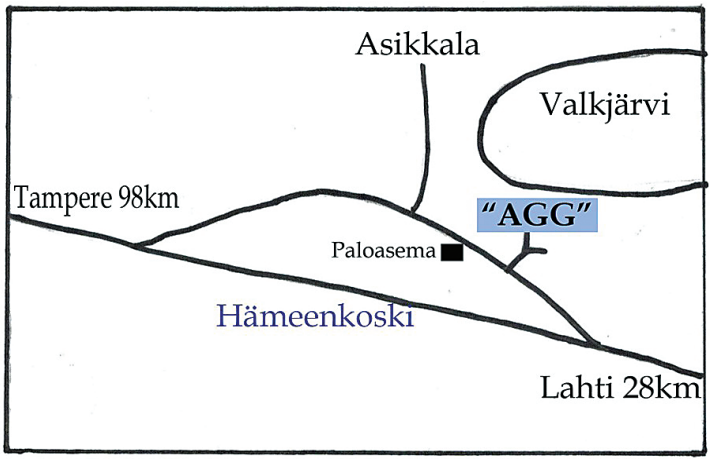

Ahmed opettaa naapuria

Suomi avartuu maailmaan ja monikultuuristuu vauhdilla. Omakotialueille muuttaa naapureita, joilta oppii uusia tapoja ja arvoja. Antti oli tutustunut naapuriinsa Ahmediin, kun tämän suomenkielen osaaminen oli kehittynyt neljän opiskeluvuoden tuloksena.

Kuumana iltapäivänä Antti seurasi naapureiden touhuja pihalla. Lopulta hän ei kestänyt vain katsella. Ahmed torkkui aurinkotuolissa paisteesta nauttien ja Fatima mustassa täyskaavussaan lykkäsi ruohonleikkuria pitkin nurmikoita.

Antti käppäili Ahmedin luokse: - Hei Ahmed! Mun täytyy ottaa yks asia puheeksi.

Ahmed havahtui: - Antti! Terve. Sinä näytä huolestunu. Onko sinusa vika?

- Ei minulla mitään. Minua häiritsee… on kuuma päivä… ja Fatima…

- Mitä sinä Fatima! Minu vaimo!

- Sanon suoraan, vaikka suuttuisit. Eikä sinua hävetä, kun on näin kuuma, ja hän vain leikkaa ruohikkoa.

- Ahaa! Sinä luulee väärin. Minä käski leikkaa nurmikko, minä tykkää se ruoho tuoksuu. Fatima siirtää minu tuoli kohta.

- Mutta kun on näin kuuma…

- Aha. Nyt ymmärtä. Sinä meinaa, minä anta vaimo huono kasvatus? Ole hyvä, hae hänen tänne.

Antti riensi pärisevää leikkuria lykkäävän Fatiman eteen viittoilemaan, että hän sammuttaisi koneen. Metelin loputtua Antti sanoi, että Ahmed haluaa puhua hänen kanssaan. Fatima kauhistui:

- Minä kaiki tekee oikee. Mitä tahto?

Sehän selvisi, kun kärsivällinen Ahmed selitti: - Antti huolestu, minä huono sinu kasvata. Kuuma ilma, mutta sina et tuo minule juoma. Vissya, jääpaloja ja tuoremehua olis pitäny tuoda.

Toine asia. Sinä et huoma kone tekee kamala melu. Häiritse minu. Olis pitäny tuoda kuulosuoja, josta kuulu musiikki.

Kuin musta salama Fatima lähti asioita toimittamaan ja Antti jäi Ahmedin kanssa pihalle. Antti huomasi tarkoituksensa menneen vinksalleen: - Minä… tuota, jos minä sanoisin Marjalle tuolla lailla, hän antaisi korvapuustin.

- Korvapusti! Minä tiedä. korvapusti paisteta uunisa, sokeri, kaneli. Marja hyvä vaimo. Tekee sinule herku.

Antti selitti millaista korvapuustia hän tarkoitti. Kulttuurieroista johtuen Ahmedin oli mahdotonta ymmärtää. Ahmed tajusi kuitenkin, että Antti-naapuri tarvitsee ihmissuhdekasvatusta, ja mielellään hän sitä tarjosi:

- Sinä muista, vaimo sinä tasa-arvo. Suomi tasa-arvo, moni kulturi, demokratia. Eikö Marja tietä? Mies käskee, muija tekee. Tasa-arvo. Minä näytä malli!

Fatima ryntäsi talosta pihalle CD-soittimen, korvakuulokkeiden, kosteiden pyyhkeiden, poreilevaa juomaa sisältävän karahvin ja lasien kera. Hänen asetellessaan niitä puutarhapöydälle Ahmed ärähti: - Misä suolanen? Suolapähkinät, oliivit! Eikö sinä huoma, kuuma päivä, minu hiki. Ei juo pelkkä mehu! Antti laahusti omaan pihaan. Hän tunsi epäonnistuneensa vaimon kasvatuksessa.

Kotona hän mietti hartaasti, ja pukeutui jääkiekkovarusteisiin ja kypärään. Hän huusi vaimolle: - Rupea,leipomaan! Mää haluan korvapuusteja!

Marjaa ei kuulunut.

Marja oli mustissaan lähtenyt ajamaan muuta kuin nurmikkoa.

Synaptorin vakituiseksi vastaanottajaksi?

Synaptori on ilmestynyt kahden viikon välein syyskuusta 2019 alkaen.

Synaptorin ilmaiset numerot löytyvät helposti netistä: Synaptori.com.

Ja sieltä löytyy helposti ARKISTO. Se on aarrearkku lukijalle, joka tykkää vakavasta huumorista ja tosiasioista, kuvataiteesta, kirjallisuudesta ja arkielämästä. Terveystietoa unohtamatta.

Voit saada Synaptorin sähköpostiisi. Ilmoitat vain jyrki.joensuu@synaptori.fi. Emme ikinä käytä osoitettasi muihin tarkoituksiin.

Kevätterveisin
Jyrki Joensuu päätoimittaja

Janne Valkeeniemi opastaa päättelyä

Fiktiivinen lääkäri Janne Valkeeniemi oli tunnettu kouluttaja-luennoitsija. Hän sai palautetta kuulijalta, joka vuosia sitten osallistui hänen luennolleen:

- Janne Valkeeniemi! Kiva tavata. Haluan kertoa, että pidit kyllä tosi hyvän luennon silloin.

-Kiitosta vaan. Juttu on niin, että minä en muunlaisia osaa pitää, Valkeeniemi vastasi vaatimattomaan tapaansa. - Mitä se luento käsitteli?

-Ööh, ääh… sitä en muista. Mutta oli todella hyvä luento! Saatiin nauraa sydämen kyllyydestä.

Valkeeniemi muutaman sekunnin vaivaantumisen jälkeen: - Niin. Mitä sillä aiheella on väliä. Elämä on täynnä ikävyyksiä ja rasituksia. Jos joskus saa kunnolla nauraa, se on parempaa kuin mikään.

Havainto-opetusta

Valkeeniemi teki koulutuksista mahdollisimman havainnollisia. Hän kertoi mielellään tarinoita, näytti kuvia ja piirteli fläppitaululle venkuroita, kuvioita ja nuolia.

Kerran hän opetti päättelemistä kengänpohjat havaintovälineenä: -Psykiatriassa kaikki mitä potilas sanoo, ja miten hän sanoo, ja mitä hän ei sano, merkitsee jotain. On osattava päätellä, mutta ei liikaa. Asiat voivat olla sitä miltä ne näyttävät, tai sitten ei. Tutustutaan päättelemiseen kengänpohjien avulla.

Jalkineet kuvassa 1

Tässä ovat yhden henkilön kuluneet jalkineet, varmaa Sievin laatua. Pohjat ovat kestäneet vuosien tallustelun ja kuluneet tasaisesti ja symmetrisesti. Mitä tästä voidaan päätellä?

-Käyttäjällä ei ole alaraajoissa vikaa, joka saisi hänet ontumaan. Hänen jalkansa ovat yhtä pitkät. Jalkojen pituuseron voi diagnosoida katsomalla korkoja. Pitemmän jalan korko kuluu enemmän.

Toiset jalkineet, kuvat 2 ja 3

Tässä ovat toiset jalkineet. Korostin havaintoaluetta rengastamalla.

Vasemman jalan kengänpohja on päkiän kohdalla kuluneempi. Jopa niin paljon, että urat ovat siinä miltei olemattomat. Mikä on mahdollinen selitys?

-Hän ontuu! Esimerkiksi niin, että vasen jalkaterä ei liiku normaalisti eteenpäin, vaan ikään kuin tökkää astuessa maahan. Ontuminen on pitkäaikaista, koska kuluminen ei synny äkkiä.

- Mikä voi olla ontumisen syy?

- Nivelvika tai hermovamma, peroneus-pareesi.

- Kiitos! Teit niin terävän arvauksen, että sitä on ikävä kumota. Nämä molemmat jalkineet kuuluvat samalle henkilölle, joka on käyttänyt niitä samoina vuosina. Toinen kuluu, toinen ei.

Selitys kuvassa 4

Päätelmien ja virhepäätelmien jälkeen tehdään paljastus. Henkilö harrastaa liikuntaa, jossa hän yksipuolisesti käyttää vasenta jalkaterää usein toistuvaan liikkeeseen. Kuinka paljon tarvitaan hiertävää toistoliikettä, joka kuluttaa jalkinetta noin paljon? Miljoona kertaa ei riitä.

Kuvassa on henkilön nykyinen kengänpohjan kuluttaja, Hondan vaihdevipu, pieni nykerö jalkatapin etupuolella. Aikaisemmat vaihdevivut kuuluivat MotoGuzzille ja Yamaha FJR:lle, joilla hän ajoi 200 000 kilometriä. Kuvissa 1-3 olivat hänen kävelykenkänsä ja ajosaappaat.

Kuussa on käyty, mutta hyvää letkua ei osata tehdä

Kuulolaitteen käytössä monta kompastuskiveä

Kuulon heikentyminen on vanhuksilla tavallista. Onko se sairauden oire vai luonnollinen ilmiö, samaan tapaan kuin ikänäköisyys tai harmaakaihi. Sama se, sosiaalista kanssakäymistä huonokuuloisuus vaikeuttaa uskomattomasti. Huonokuuloinen kyllästyy ruinaamaan toisia puhumaan selkeämmin ja kovempaa, kun nämä jaksavat noudattaa pyyntöä vain puolen minuutin ajan.

Yksi laite, monta asiaa

Kuulolaite on ihana apuväline – jos sen saa, ja jos se on hyvälaatuinen, ja jos sen saa päivitetyksi, ja jos siihen muistaa hommata patterit ja jos jaksaa vaihtaa muoviletkut.

Kuulokeskuksiin on jono- ja, ja yksityisellä asiointi on kallista.

Missään ei liene tutkittu, kuinka kalliiksi huonokuuloisten vanhusten eristäytyminen ja masennus tulevat! Yhteiskunnassa satsataan paljon hömpötyksiin ja säästetään tärkeissä palveluissa.

Kuulolaite voimistaa ääniä, mutta hyöty ei ole ihan yksioikoista. Kuulon alentuma on yksilöllinen ja se muuttuu ajan myötä.

Oma ongelmani 1990-luvulta asti on ollut kuulon alentuma nimenomaan puheäänen alueella. Se tarkoittaa käytännössä sitä, että korkeamman äänenkorkeuden **hälyt kuulen hyvin!** Silloin kuulolaitteen säädöissä nostetaan puheäänten vahvistusta kuulokäyrän perusteella.

Häly on myrkkyä

Kaikki taustaäänet, huminat, musiikki ja yleinen puheen sorina peittävät keskustelukumppanin puheen. Huonoimmat paikat ovat ravintolat ja muut yleiset tilat.

Hiljaisissa ympäristöissä olen kuulolaitteiden avulla pärjännyt mainiosti ja pysynyt työkykyisenä 30 vuotta. On muuten tärkeää, että kuulolaite on molemmissa korvissa, jos kuulon alentumakin on molemminpuolinen.

Pidän kuulostani hyvää huolta. Melutyössä, esimerkiksi moottorisahaa käyttäessäni pidän **aina** kuulosuojaimia. Moottoripyörällä ajaessa laitan **aina** tulpat korviin.

Mutta vääjäämättömästi kuulo heikkenee. TV 1:n säätiedottajien muminoista en saa tolkkua, ja myös television äänitysten tekniikka vaikuttaa kehnolta. Äänenvoimakkuus heittelee. Asiaohjelmiin ympätään pirullista vinkunaa ja kilkutusta selostajan puheen päälle. Turhaan olen reklamoinut Ylelle.

Vehkeet eivät toimi

Jäädessäni 64-vuotiaana vanhuuseläkkeelle toimin vanhuspsykiatrian ylilääkärin virassa. Useimmat potilaat olivat vielä vanhempia kuin minä. Ja monilla heistä oli kuulolaite – joka ei toiminut! Minä tarjosin kierroksen kuulolaiteparistoja, jotta juttu saatiin luistamaan.

Pattereiden jatkuva ostaminen on ongelma, vaan ei ainoa. Jotkut kuulolaitteet

ovat vanhuksille sopimattomia tyypiltään, esimerkiksi pikkuinen ”simpukka”, joka laitetaan korvakäytävään. Oikeantyyppinen kuulolaite laitetaan korvan taakse, ja siitä menee letku korvakappaleeseen.

Laitteen muoviletkussa piilee ongelma. Letku kovettuu, ja silloin se välittää äänet epäselvinä. Uusi letkun pätkä pitää vaihtaa 1-2 kuukauden välein.

Letkua pitää olla varastossa. Vaihto-operaatio vaatii näppäryyttä. Kovettunut letku ei aina irtoa helposti.

Edellisen sivun kuvassa näkyy kovettunut letku, jonka pää sinertää. Se oli niin tiukasti kiinni, että sitä piti kuumentaa, jotta se pehmeni ja irtosi. Tällaisessa touhussa voi tuhota koko laitteen.

Uuden letkun täytyy olla oikean pituinen. Herää kysymys: kuinka on mahdollista, että ihmiskunta on käynyt kuussa, mutta ei osaa valmistaa kuulolaitteiden letkuja?

Kaikki eivät ole näppäriä

Kuulolaitteiden säätönippelit ovat hirveän pieniä. Toiminnot ovat mutkikkaita. Usein olen yrittänyt säätöjä muuttaa, mutta jouduin katkaisemaan virran saadakseni perussäädöt takaisin.

Omaisten ja kodinhoitajien pitää aktiivisesti tarkistaa vanhuksen kuulolaitteen toiminta. Vanhuksen ei ole helppoa kertoa heikkouksistaan ja taitamattomuudestaan. Se on noloa. Hänen kanssaan asioiva voi havaita, että vanhus ei kuule, vaikka hän sanoisi kuulolaitteen toimivan hyvin.

- Jospa katsottaisiin. Onko patteri tullut vaihdetuksi? Oho, letku on kovaa kuin lasi. Vaihdetaan se. Onko sulla muoviletkua?

Oletan, että moni dementiaksi tai masennukseksi tulkittu tilanne on kuulolaitteen puutetta tai sen huollon puutetta. Turhaan!

KARANTEENI TAI EI

– ANTTI KAUTTO TARJOAA LUKUELÄMYKSIÄ JATKUVASTI

Satuja aikuisille - Pieniä tarinoita kiireisille, **1. painos kesäkuu 2019**
Sadunomaiset tarinat kuvaavat todellisuutta runollisin keinoin. Teksti on paikoin hulvattoman hauskaa, sanataidetta lähellä teekkarihuumoria. Absurdeihin aiheisiin kätkeytyy syvällistä pohdiskelua. Visuaalinen ajattelu puhkeaa kukkaan.

Sukellus todellisuuteen, 2. painos lokakuu 2019
Pähkinänkuori on kirjan johdanto-osa, joka antaa kuvan sisällöstä. Teoksessa tarkastellaan todellisuutta, jonka sisäänrakentuvassa arkitodellisuudessa ihminen elää päivittäistä elämäänsä. Pääroolissa ovat satunnaiset esimerkit sattumanvaraisessa järjestyksessä. Ne johdattavat miettimään, miksi ihmiskunta on kyvytön suuntautumaan kestävään kehitykseen, vaikka lähtökohtana on paratiisi ja kasvualustana harvinaisen kaunis maapallo.

Hampus Kossunen Consulting, huhtikuu 2020
Katkelmia konsultti Hampus Kossusen elämästä. Kossusen ajatellaan syntyneen 1960-luvun Suomessa. Kossunen on toiminnan mies, joka voi neuvoa ja luennoida mistä aiheesta hyvänsä. Hänen ideansa ovat arkisia. Hänellä ei ole ennakkopaineita. Häneltä ei odoteta mitään eikä hänen toimintaansa ohjaa tarve menestyä.
Hänen elämänsä tarkoituksena on oman elämänsä eläminen, ja välttämättömänä tarpeenaan oman elantonsa hankkiminen. Hänen ajatuksillaan on syvyyttä ja elämällään merkitystä.

Kirjatilaukset
Googleta Antti Verneri Kautto. Valitse kirja ja toimittaja. Tee tilaus.

Antti Kautto on sosionomi, jonka näkemykset perustuvat pitkäaikaiseen työhön suomalaisessa sosiaaliturvassa. Työskennellyt koulukodissa, mielisairaalassa ja liikeelämässä Tukholmassa ja Hampurissa.
Huumorin vahvaa asemaa teoksissaan hän pehmentää profiilikuvallaan.

Jyrki Joensuu Helsingin kirjamessuilla, missä Valkeeniemi herätti suurta kiinnostusta.
Jyrki Joensuu toimi ensi kertaa potilaiden hoitajana vuonna 1969, ja erikoislääkärinä viimeksi 2019. Vuonna 1982 hän teki maailman ensimmäisen yhden maan kaikki lääkevalmisteet maallikoille esittelevän kirjan, Lääkehoidon. Hän joutui puolustamaan potilaiden oikeutta tietoon television Altavastaajat-ohjelmassa.
Jyrki Joensuu valmisteli Janne-kirjaa useita vuosia ja kirjoitti sitä kaksi vuotta.
Kustantaja on epämuodikkaasti perheyritys J&K Joensuu Oy.
Kirjan saa vain netistä tilaamalla tai ostamalla Alex Grafix Galleriasta.

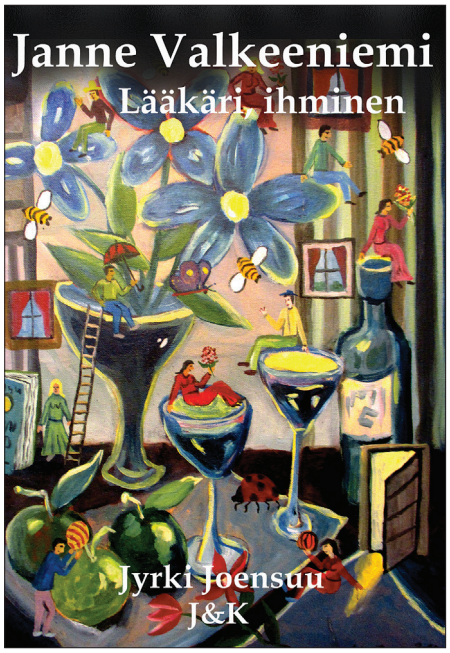

Janne Valkeeniemi
Ristiriitainen sankari, ihminen, joka tahtoi olla erikoislääkäri enemmän kuin ihminen, ja siinä toiveessa ei käynyt hyvin. Janne ei lannistu silloin kun olisi kohtuullista.
680-sivuinen kirja on raskas vain painoltaan. Teksti on luistavaa, helppolukuista, ja tarina yllättää toistuvasti.
Lukijan lausuma: ”Luin kirjaa junassa, ja herätin huomiota nauramalla niin että kaikki ihmiset kääntyivät katsomaan”.

Kristiina Joensuu, Alex Grafix Gallerian taiteellinen johtaja, tässä Helsingin kirjamessuilla. Patologian erikoislääkäri ja lääketieteen tohtori, joka on 20 vuotta tehnyt tieteellistä tutkimusta rintasyövän uusiutumisesta. Kirjoittaa siitä joskus Synaptoriin. Tutkimustyö Helsingin yliopistossa jatkuu. Kansainvälisissä tiedelehdissä ilmestyy julkaisuja.
Kristiina todistaa olemuksellaan, että Janne Valkeeniemi on fiktiota, ei Jyrkin elämäntarina! Jannen naissuhteet päättyivät huonosti, Kristiina on Jyrkin elämänkumppani vuodesta 1969. Vanhin poika, kuvataiteilija Aleksi Joensuu on Synaptorin vakituinen avustaja taidepalstallaan.

Nyt on aika tilata ja aikaa lukea Janne Valkeeniemen huikea tarina!
Verkkokaupasta helposti 35 euroa toimituskuluineen
https://www.jannevalkeeniemi.fi/tilaukset
Kannattaa tutustua myös Jannen kotisivujen juttuihin!

Alex Grafix Galleria Hämeenkoski kesällä 2020

Lahden AGG on suljettu, mutta ei aihetta murheeseen. AGG Hämeenkoski on avoinna 15.6.-30.9. joka päivä klo 12-18.
Näyttelytiloja on viidessä rakennuksessa, joista yksi on huvimaja järven rannalla. Tervetuloa!
AGG Hämeenkoski löytyy helposti. Hämeenkosken Keskustieltä viitta Alex Grafix ohjaa perille.
Puh 040-96 11 580 tai jyrki.joensuu@jkjoensuu.fi